

Skatteministeriet

13. marts 2019
J.nr. 2019 - 2056

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 289 af 22. februar 2019 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

Vil ministeren i forlængelse af svaret på SAU (2017-18) alm. del – spørgsmål 202 oplyse, hvordan en omlægning af finansieringen af DR kan ske ved at tilbagerulle de ændringer af personfradraget, som er aftalt i Aftale om fokusering af DR og afskaffelse af medielicensen (marts 2018), for i stedet at finansiere det via øget bundskat, og herunder oplyse, hvordan det vil påvirke de disponible indkomster for personer opdelt på 100.000 kr.-intervaller? Det bedes antages, at der skal findes finansiering svarende til DRs bevilling før reduktion på 20 pct. I sit svar bedes ministeren i lighed med tabel 2 i SAU (2017-18) alm. del – spørgsmål 202 oplyse tilsvarende om antal personer i intervallerne, effekten i kr. og i pct. Desuden ønskes oplyst, ved hvilket disponibelt indkomstniveau omlægningen til finansiering via bundskat har en virkning på nul, samt hvor mange personer der vil have en positiv effekt af omlægningen henholdsvis en negativ effekt. Der ønskes endvidere en opdeling af det indkomstinterval, hvor effekten går fra positiv til negativ i 25.000 kr.-intervaller (inkl. antal personer i intervallerne). Af svaret bedes det fremgå, hvordan de skønnede adfærdseffekter er indregnet for de forskellige indkomstintervaller. Ligeledes bedes ministeren give eksempler på, hvilke faggrupper (ud fra DISCO-kategorierne) der ligger omkring nuleffekten.

Svar

Denne besvarelse er en opdatering og udvidelse af tabel 2 i besvarelse af Skatteudvalgets spørgsmål nr. 202 af 23. januar 2018 (alm. del). Der er, jf. spørgsmålet, set bort fra konsekvenserne af *Aftale om fokusering af DR og afskaffelse af medielicensen (marts 2018)*, som blandt andet indebærer, at DR's bevilling reduceres med 20 pct.

Medielicensen er i nationalregnskabsmæssig forstand en skat og indgår dermed i det opgjorte skattetryk. I praksis var næsten alle husstande forpligtede til at betale medielicens i 2018¹. Dermed var den aftalte afskaffelse af medielicensen og en forhøjelse af personskatterne i forbindelse med *Aftale om fokusering af DR og afskaffelse af medielicensen (marts 2018)* udtryk for en skatteomlægning. Netto medfører aftalen en umiddelbar skattelempelse på knap 400 mio. kr.

Den umiddelbare parallel i indkomstskattesystemet til medielicensen er en nedsættelse af personfradraget. Det skyldes, at betaling af medielicens har karakter af en såkaldt lumpsum skat, dvs. en beløbsmæssig ensartet skat, der ikke afhænger af indkomsten. En nedsættelse af personfradraget har grundlæggende samme egenskaber. Aftalen om at afskaffe medielicensen finansieret ved en nedsættelse af personfradraget indebærer dermed en omtrent neutral virkning på indkomstfordelingen og arbejdsudbuddet.

Når der hypotetisk ses bort fra besparelsen på DR's budget, ville finansieringsbehovet ved afskaffelsen af medielicensen – opgjort i 2019-niveau – udgøre ca. 5,6 mia. kr. i umiddelbar virkning, hvilket skønnes at svare til ca. 4,5 mia. kr. opgjort efter tilbageløb og adfærd, jf. tabel 1.

¹ På trods heraf skønnes der at være mindst 250.000 husstande, der ikke betalte licens.

Såfremt dette provenu skal tilvejebringes via højere bundskat, forudsætter det en forhøjelse af bundskatten med ca. 6,5 mia. kr. i umiddelbar virkning svarende til en forhøjelse af bundskattesatsen med 0,54 pct.-point. Dermed indebærer omlægningen en skatteforhøjelse på 0,8 mia. kr. i umiddelbar virkning.

Tabel 1. Afskaffelse af medielicensen og finansiering ved forhøjelse af bundskatten.

	Mia. kr. (2019-niveau)
<i>Afskaffelse af medielicensen</i>	
Umiddelbar provenuvirkning	-5,6
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	-4,5
<i>Forhøjelse af bundskatten med 0,54 pct.-point</i>	
Umiddelbar provenuvirkning	6,5
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	4,5
<i>Samlet virkning ved omlægning</i>	
Umiddelbar provenuvirkning	0,8
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	0,0

Anm.: Staten, DR og de regionale TV 2-virksomheder mv. forudsættes stillet økonomisk uændret ved en omlægning. Evt. administrative besparelser ved nedlæggelse af den nuværende licensopkrævning er ikke medregnet. DR's udgifter til DR Licens udgjorde i 2016 ca. 50 mio. kr. Der er forudsat en parallel forhøjelse af det skrå skatteloft. Medielicensen er fra 2018 til 2019 fremskrevet med prisudviklingen.

Kilde: Lovmodelberegninger på en stikprøve på 3,3 pct. af befolkningen. Data fra 2015 fremskrevet til 2019 med forudsætningerne i *Økonomisk Redegørelse, august 2017*.

Årsagen til, at det umiddelbare bundskatteprovenu skal forøges mere end den umiddelbare provenuvirkning af medielicensen, er, at både afskaffelsen af medielicensen og forhøjelsen af bundskatten hver især reducerer arbejdsudbuddet, hvormed arbejdsudbuddet samlet reduceres med ca. 3.100 personer, jf. besvarelsen af Skatteudvalgets spørgsmål nr. 202 af 23. januar 2018. Overfor det står, at en omlægning til finansiering via lavere personfradrag vil indebære uændrede skatter i umiddelbar virkning og et omtrent uændret arbejdsudbud.

Det samfundsøkonomiske tab, der opstår som konsekvens af omlægningen til bundskattefinansiering, bæres af skatteyderne, hvis staten og de licensfinansierede institutioner skal være stillet uændret.

En hypotetisk omlægning af medielicensen til bundskattefinansiering skønnes at indebære en gennemsnitlig reduktion af den disponible indkomst med ca. 230 kr. pr. person på 18 år og derover, jf. tabel 2. Det svarer til ca. 0,1 pct. af den disponible indkomst.

Det er ikke muligt at fastsætte et bestemt indkomstniveau, hvor alle med en lavere disponible indkomst har en gevinst og alle med en højere disponible indkomst har et tab af den hypotetiske omlægning. Det skyldes, at licensbetalingen er fordelt på husholdninger, og den gennemsnitlige gevinst pr. person derfor afhænger af husholdningens størrelse, hvorimod bundskatten opkræves på individniveau.

Tabel 2. Virkning på den disponible indkomst ved afskaffelse af medielicensen og finansiering ved forhøjelse af bundskatten med 0,54 pct.-point for personer på 18 år og derover (2019-niveau)

Disponibel indkomst Kr.	Antal 1.000 personer	Medielicens Kr.	Bundskat Kr.	Ændring i alt	
				Kr.	Pct.
0-100.000	280	1.550	-230	1.320	1,9
100.000-125.000	319	1.130	-550	570	0,5
125.000-150.000	450	1.100	-730	370	0,3
150.000-175.000	545	1.160	-890	270	0,2
175.000-200.000	527	1.190	-1.070	120	0,1
200.000-225.000	471	1.190	-1.300	-110	0,0
225.000-250.000	427	1.180	-1.510	-320	-0,1
250.000-275.000	361	1.180	-1.700	-520	-0,2
275.000-300.000	291	1.180	-1.860	-680	-0,2
300.000-400.000	605	1.190	-2.230	-1.040	-0,3
400.000-500.000	177	1.200	-2.960	-1.760	-0,4
500.000-600.000	62	1.200	-3.620	-2.420	-0,5
600.000-700.000	25	1.210	-4.240	-3.030	-0,5
700.000-800.000	12	1.230	-4.850	-3.620	-0,5
800.000-900.000	7	1.220	-5.500	-4.280	-0,5
900.000-1.000.000	5	1.220	-5.310	-4.090	-0,4
Over 1 mio. kr.	17	1.180	-8.790	-7.620	-0,3
<i>I alt</i>	<i>4.581</i>	<i>1.190</i>	<i>-1.420</i>	<i>-230</i>	<i>-0,1</i>

Anm.: Disponibel indkomst, medielicens og øget bundskat er fordelt ligeligt på personer i husstanden på 18 år og derover. Opgørelsen omfatter samtlige husstande i Danmark ekskl. husstande med negativ disponibel indkomst. Der er forudsat en parallel forhøjelse af det skrå skatteloft.

- 1) Skatteministeriet har ikke kendskab til hvilke husstande, der betaler medielicens, eller fordelingen af disse på indkomstintervaller. Licensbetalingen i tabellen er derfor et skøn baseret på en antagelse om, at alle husstande betaler medielicens, som herefter er nedskaleret, således at det samlede licensprovenu udgør ca. 5,6 mia. kr. I beregningen er der taget højde for, at pensionister med lav indkomst har mulighed for at få reduceret licensbetalingen.

Kilde: Lovmodelberegninger på en stikprøve på 3,3 pct. af befolkningen. Data fra 2015 fremskrevet til 2019 med forudsætningerne i *Økonomisk Redegørelse, august 2018*.

Dog skønnes personer med en disponibel indkomst på op til 200.000 kr. i gennemsnit at opnå en fremgang i den disponible indkomst som følge af den hypotetiske omlægning til bundskattefinansiering, mens personer med højere indkomster i gennemsnit skønnes at opleve en reduktion i den disponible indkomst.

Det er ikke muligt at foretage en udtømmende opdeling af adfærdseffekten på indkomstgrupper, jf. spørgsmålet, fordi den afledte såkaldte deltagelseeffekt ikke kan fordeles på enkeltpersoner.

Fuldtidsbeskæftigede indenfor rengøring, kasseassistentarbejde og pædagogiske medhjælpere har i gennemsnit en disponibel indkomst omkring 200.000 kr. – dvs. omkring det

indkomstniveau, hvor effekten af den hypotetiske omlægning i gennemsnit skifter fra gevinst til tab. Der er stor variation i de disponible indkomster indenfor hver enkelt faggruppe, men generelt har fuldtidsbeskæftigede indenfor næsten alle faggrupper i gennemsnit en disponibel indkomst, der er større end 200.000 kr. Persongrupper med en disponibel indkomst under 200.000 kr. er bl.a. deltidsbeskæftigede, studerende og indkomstoverførselsmodtagere.